

כלם להיות שולטים על הארץ. ואת כל נפש החיה הרמשת - אלה הם ישראל שהם נפש ודאי של אותה חיה, ונקראים גוי אחד בארץ. אשר שרצו המים למיניהם - שהם משתדלים בתורה. ואת כל עוף כנף למיניהו - אלה הצדיקים שבהם, ולכן הם נפש חיה. דבר אחר, ואת כל עוף כנף - כמו שנאמר, אלה הם שלוחי העולם.

אמר רבי אבא, נפש חיה שהם [הם] ישראל, משום שהם בני הקדוש ברוך הוא [ד"א בני לקדוש ברוך הוא] ונשמות הקדושות שלהם באות ממנו. נפשות שאר העמים עובדי עפ"ם מאיזה מקום הם? אמר רבי אלעזר, מאותם צדדי השמאל שמטמאים אותם יש להם נשמות, ולכן כלם טמאים ומטמאים מי שקרב עמם.

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה וגו' - כל שאר החיות האחרות כל אחת ואחת כפי מינה. ואמר רבי אלעזר, זה מסייע למה שאמרנו שנפש חיה אלו ישראל, שהם נפש חיה קדושה עליונה. בהמה ורמש וחיתו ארץ - אלו שאר העמים עובדי עבודה זרה שאינם נפש חיה, אלא [ד"א עולה] כמו שאמרנו. השלמה מההשממות (סימן כה)

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע - פנגד הדרגה של בינה שנקראת אלהים. שכיון שהאם העליונה ראתה אותם שלמים, נתנה להם תפנוקים מלמעלה להתקיים בעולם.

בא ראה, לאדם הראשון נתן הקדוש ברוך הוא כל עשב זרע זרע, ולא נתן לו רשות לאכל בהמות ועופות השמים, משום שגלוי לפניו שהיה עתיד

אתבריאו כלהו למהוי שליטאן על ארעא. ואת כל נפש החיה הרמשת אלין אנון ישראל דאנון נפש ודאי דההוא חיה ואקרוין גוי אחד בארץ. אשר שרצו המים למיניהם דאנון משתדלין באורייתא. ואת כל עוף כנף למיניהו אלין צדיקייא דבהון ובגין כף אנון נפש חיה. דבר אחר ואת כל עוף כנף כדקא אתמר אלין אנון שלוחי עלמא.

אמר רבי אבא נפש חיה דאנון (ד"א אנון) ישראל, בגין דאנון בני דקדשא בריה הוא (ד"א בני לקדשא בריה הוא) ונשמתהון קדישין מניה אתיין. נפשאן דשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות מאן אתר הוא. אמר רבי אלעזר מאנון סטרי שמאלא דמסאבי לון אית לון נשמתין. ובגין כף כלהו מסאבין, ומסאבין למאן דקרב בהדייהו:

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה וגו' כלהון שאר חיוון אחרנין כל חד וחד כפום זיניה, ואמר רבי אלעזר האי מסייע למה דאמרן נפש חיה אלין ישראל דאנון נפש חיה קדישא עלאה. בהמה ורמש וחיתו ארץ אלין שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות דלאו אנון נפש חיה אלא (ד"א עולה) כדקאמרן:

השלמה מההשממות (סימן כה)

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע לקבל דרגא דבינ"ה דאקרי אלהים דכיון דאימא עלאה חמאת לון שלמין זיהב לון תפנוקין מלעילא לאתקיימא בעלמא.

תא חזי, אדם קדמא קדשא בריה הוא זיהב ליה כל עשב זרע זרע ולא זיהב ליה רשו למיכל בעירי ועופי שמיא, בגין דגלי